

Осінь

Наталя Лівицька-Холодна

ОСІНЬ

(Листки з щоденника)

Синій вечір крилом торкає,
та не згасить в серці пожеж,
і не втомиться серце, знаю,
хоч і час було б уже.

Я чекаю на смерть без ляку,
тільки знаю: не досить ще,
не тепер складу подяку
за життя, що повне вщертъ.

Як на землю багряна осінь
розсипає вогненний цвіт,
я проллю ці пізноголосі
вірші у світ.

І чи хтось над ними заплаче, –
це вже байдуже, хай і ні!

Адже й серце моє гаряче
в цьому світі,
мов у труні.

1945.